

Eğer desen: “Birçok defa dua ediyoruz, kabul olmuyor. Halbuki âyet umumîdir, her duaya cevap var ifade ediyor.”

Beşinci Nokta:

İman, duayı bir vesile-i kat'iyeye olarak iktiza ettiği ve fitrat-ı insaniye, onu şiddetle istediği gibi; Cenab-ı Hak dahi “Duanız olmazsa ne ehemmiyetiniz var?” mealinde قُلْ مَا يَعْبُورُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا فِئَتِيكُمْ فِئَتِيكُمْ ferman ediyor. Hem اُدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ emrediyor.

Eğer desen: “Birçok defa dua ediyoruz, kabul olmuyor. Halbuki âyet umumîdir, her duaya cevap var ifade ediyor.”

Elcevap: Cevap vermek ayrıdır, kabul etmek ayrıdır. Her dua için cevap vermek var; fakat kabul etmek, hem ayn-ı matlubu vermek Cenab-ı Hakk'ın hikmetine tabidir. Mesela, hasta bir çocuk çağırır: “Yâ Hekim! Bana bak.” Hekim: “Lebbeyk” der, “Ne istersin?” cevap verir. Çocuk: “Şu ilacı ver bana” der. Hekim ise ya aynen istediğini verir, yahut onun maslahatına binaen ondan daha iyisini verir, yahut hastalığına zarar olduğunu bilir, hiç vermez. İşte Cenab-ı Hak, Hakîm-i Mutlak hazır nâzır olduğu için abdin duasına cevap verir. Vahşet ve kimsesizlik dehşetini, huzuruyla ve cevabıyla ünsiyete çevirir. Fakat insanın heva-perestane ve heveskârane tahakkümüyle değil, belki hikmet-i Rabbaniyenin iktizasıyla ya matlubunu veya daha evlâsını verir veya hiç vermez.